

Sygn. akt VW 832/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Klaudia Milek

Protokolant: Paulina Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lipca 2017 r. sprawy, przeciwko A. J. (1) s. H. i S. z domu P. ur. (...) w R.

obwinionego o to że:

W piśmie z dnia 29 listopada 2016r., będąc (...) spółki (...) Spółka Z o.o., która była właścicielem samochodu marki F. o nr rej. (...), wbrew obowiązkowi na żądanie Straży Miejskiej nie wskazał komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w dniu 16 marca 2016r. ok. godz. 13:45

tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 KW w związku z art. 78 ust. 4 Ustawy z dnia 20.06.1997 Prawo o ruchu drogowym Dz. U. Nr 108 poz. 908 z późn zm.

orzeka

I. Obwinionego A. J. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu.

II. Koszty postępowania przejmują na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt V W 832/17

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strażnik miejski B. T. w dniu 16 marca 2016 r. ok. godz. 13.45 w W. przy skrzyżowaniu Alei (...) z ul. (...) ujawnił wykroczenie drogowe z art. 92 § 1 kw, polegające na niezastosowaniu się przez kierującego pojazdem marki F. o nr rej. (...) do znaku drogowego P-21, tj. zaparkowaniu na powierzchni wyłączonej (notatka urzędowa – k. 1, zdjęcia – k. 2).

W związku z powyższym, Straż Miejska podjęła czynności wyjaśniające, które wykazały, iż właścicielem pojazdu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., nr KRS (...) (dalej: „spółka”). Jak wynika z danych Krajowego Rejestru Sądowego, do reprezentowania spółki jest zarząd, w skład którego według stanu na dzień wystąpienia o informacje (15.02.2017 r.) wchodziła jedna osoba – W. W.. W KRS ujawniony jest również prokurent, którym jest A. J. (1), będący jednocześnie mniejszościowym współnikiem spółki (informacja z KRS – k. 7-9). Pismem z dnia 11 listopada 2016 r. Straż Miejska skierowała do spółki, nie adresując pisma do żadnej osoby, sprecyzowanej z imienia i nazwiska ani funkcji, wezwania do wskazania, komu powierzono pojazd w oznaczonym czasie. W wezwaniu zaznaczono, że na adresacie wezwania (bliżej nieokreślonym „Panu/Pani”) spoczywa obowiązek wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie oraz, że osobę, której powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie należy wskazać poprzez wypełnienie i dostarczenie Straży Miejskiej części B załącznika w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Straż Miejska jednocześnie poinformowała, że w przypadku, gdy adresat nie dopełni obowiązku

określonego w art. 78 ust. 4 i 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym, tj. nie wskaże komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie i popełni wykroczenie określone w art. 96 § 3 Kodeksu Wykroczeń oraz, że w związku z powyższym, zakończenie prowadzonych czynności wyjaśniających w sprawie nastąpi poprzez wyrażenie zgody na przyjęcie mandatu karnego kredytowanego w wysokości 200 zł, a także, że mandat karny kredytowany zostanie wystawiony i przesłany po uprzednim wypełnieniu, podpisaniu i odesłaniu załączonego oświadczenia, zawartego w części C załącznika (wezwanie – k. 4). Wezwanie doręczono w siedzibie spółki w dniu 17 listopada 2016 r. (zpo – k. 5). W odpowiedzi na pismo Straży Miejskiej wspólnik (...) Sp. z o.o. – (...) odpisał, że nie jest możliwe udzielenie odpowiedzi, jako, że żądanie to, jego zdaniem jest nieporozumieniem. Obwiniony powołał się na wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 marca 2016 r. w sprawie P 27/13 oraz z dnia 30 września 2015 r. w sprawie K 3/13, wskazując, że niedopuszczalne jest kierowanie przez organ alternatywnie żądania przyjęcia mandatu karnego za wykroczenie lub denuncjację innej osoby oraz, że spółka nie może być ukarana jedynie za to, że jest właścicielem pojazdu (pismo – k. 6).

Wobec powyższego, Straż Miejska skierowała do Sądu wnioski o ukaranie A. J. (2) jako wspólnika (...) sp. z o.o. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw. Wyrokiem nakazowym z dnia 29 marca 2017 r. obwiniony został uznany za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu. Od wyroku nakazowego sprzeciw wniósł obwiniony, wnosząc o uniewinnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: dokumentów w postaci: notatek strażników miejskich (k. 1, 12), zdjęć (k. 2), wezwań do wskazania użytkownika pojazdu (k. 3, 4), zwrotnego potwierdzenia odbioru (k. 5), informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z KRS (k. 7-9), pisma obwinionego (k. 6), pisma Straży Miejskiej (k. 10), które to dokumenty wobec braku przeciwdowodów i braku kwestionowania ich prawdziwości przez strony, Sąd ocenił jako odpowiadające prawdzie.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd wobec faktu, iż obwiniony przed Sądem nie skorzystał z możliwości złożenia wyjaśnień, ustalił stan faktyczny w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów.

Zgodnie z art. 96 § 3 kw, karze grzywny podlega ten, kto wbrew obowiązкови nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Wykroczenie określone w art. 96 § 3 kw ma na celu zatem m.in. ustalenie kierującego pojazdem w razie popełnienia przestępstwa lub popełnienia wykroczenia z udziałem tego pojazdu. Przepis ten odnosi się wprost do obowiązku wynikającego z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym, zgodnie z którym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Zgodnie z art. 78 ust. 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym W przypadku, gdy właścicielem lub posiadaczem pojazdu jest osoba prawna, do udzielenia informacji, o której mowa w ust. 4, obowiązana jest osoba wyznaczona przez organ uprawniony do reprezentowania tego podmiotu na zewnątrz, a w przypadku niewyznaczenia takiej osoby - osoby wchodzące w skład tego organu zgodnie z żądaniem organu, o którym mowa w ust. 4, oraz sposobem reprezentacji podmiotu.

W niniejszej sprawie wezwanie do pisemnego wskazania danych osoby, której pojazd w oznaczonym w tych pismach czasie został powierzony do używania lub kierowania i udzielenia odpowiedzi w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma nie zostało skierowane do żadnej sprecyzowanej z imienia i nazwiska osoby fizycznej, a jedynie do spółki, która, jako osoba prawna, nie może odpowiadać za wykroczenie. W tym kontekście za niedopuszczalne i wprowadzające w błąd należy uznać zawarcie w piśmie skierowanym przez Straż Miejską do spółki sformułowania „w przypadku niedopełnienia obowiązku określonego w art. 78 ust. 4, 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym tj. niewskazania komu powierzył/a Pan/i pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, popełni Pan/i wykroczenie określone w art. 96 § 3 Kodeksu wykroczeń”. Z faktu, iż A. J. (1) w imieniu (...)Sp. z o.o. odpowiedział na wezwanie skierowane do spółki, odmawiając wskazania osoby, której powierzono pojazd do kierowania lub używania, nie można wywodzić wniosku, że wypełnił on swym zachowaniem znamion ustawowych wykroczenia z art. 96 § 3 kw, bowiem do obwinionego w ogóle nie skierowano żądania udzielenia takiej informacji.

W sprawie niniejszej, obowiązek w zakresie uregulowanym w art. 96 § 3 kw i w art. 78 ust. 4 i 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym, ciążył na osobie wyznaczonej przez organ uprawniony do reprezentowania tego podmiotu na zewnątrz, a w przypadku niewyznaczenia takiej osoby - osoby wchodzące w skład tego organu zgodnie z żądaniem organu, o którym mowa w ust. 4, oraz sposobem reprezentacji podmiotu – w danym przypadku, taką osobą jest członek zarządu, ujawniony w KRS i to do tej osoby powinno zostać skierowane żądanie ze strony Straży Miejskiej.

Na marginesie powyższych rozważań, w odniesieniu do podnoszonych przez obwinionego zarzutów co do treści samego wezwania, należy podkreślić także, iż organ nie zwraca się z zapytaniem o wskazanie osoby, która popełniła wykroczenie – zwraca się wyłącznie o wskazanie osoby, której pojazd został powierzony do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Wskazanie osoby, której został powierzony pojazd do używania lub kierowania nie jest zatem w żadnym razie tożsame z oskarżeniem tej osoby o popełnienie czynu zabronionego. Norma prawna zawarta w art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym przewiduje możliwość uchylenia się od obowiązku wskazania na żądanie uprawnionego organu komu został powierzony pojazd do używania lub kierowania w oznaczonym czasie jedynie w sytuacji, gdy pojazd został użyty wbrew woli tej osoby i jej wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mogła ta osoba zapobiec. Organ zaś nie zwraca się z zapytaniem o wskazanie osoby, która popełniła wykroczenie – lecz wyłącznie o wskazanie osoby, której pojazd został powierzony do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uniewinnił obwinionego A. J. (1) od zarzutu popełnienia wykroczenia z art. 96 § 3 kw.

Z uwagi na uniewinnienie oskarżonego, koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji wyroku.